Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

19. prosinca 2013.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Uredba (EZ) br. 2200/96 – Uredba (EZ) br. 1432/2003 – Poljoprivreda – Zajedničko uređenje tržišta – Voće i povrće – Organizacije proizvođača – Uvjeti za priznavanje od strane nacionalnih tijela – Stavljanje na raspolaganje tehničkih sredstava nužnih za skladištenje, pakiranje i trgovanje proizvodima – Obveza organizacije, u slučaju delegiranja zadataka na treća društva, da provodi kontrolu nad tim društvima“

U predmetu C-500/11,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a koji je podnio High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Upravni sud) (Ujedinjena Kraljevina), odlukom od 16. rujna 2011., koju je Sud zaprimio 23. rujna 2011., u postupku

The Queen, prema zahtjevu:

Fruition Po Ltd

protiv

Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednik vijeća, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis (izvjestitelj), J.-C. Bonichot i A. Arabadjiev, suci,

nezavisni odvjetnik: N. Wahl,

tajnik: V. Tourrès, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 21. veljače 2013.,

uzimajući u obzir podnesena očitovanja:

— za Fruition Po Ltd, P. Cusick, *solicitor*, i H. Mercer, *barrister*,

— za vladu Ujedinjene Kraljevine, J. Beeko, L. Seeboruth, u svojstvu agenata, uz asistenciju G. Peretz, *barrister*,

— za nizozemsku vladu, C. S. Schillemans i C. Wissels, u svojstvu agenata,

— za Europsku komisiju, B. Schima i N. Donnelly, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: engleski.

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 23. travnja 2013.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 11. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2200/96 od 28. listopada 1996. o zajedničkom uređenju tržišta voća i povrća (SL L 297, str. 1.), izmijenjenu Uredbom Vijeća (EZ) br. 2699/2000 od 4. prosinca 2000. (SL L 311, str. 9., u daljnjem tekstu: Uredba br. 2200/96), i članka 6., stavka 2. [Uredbe Komisije (EZ) br. 1432/2003 od 11. kolovoza 2003. kojom se utvrđuju detaljna pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 2200/96 o uvjetima za priznanje organizacija proizvođača te preliminarno priznanje skupina proizvođača] (SL L 203, str. 18.). [neslužbeni prijevod]

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Fruition PO Ltd (u daljnjem tekstu: Fruition) i Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health (u daljnjem tekstu: Ministar) o odluci kojom je zadnje navedeni ukinuo status organizacije proizvođača koji je prvo navedenom bio priznat na temelju Uredbe br. 2200/96.

Pravni okvir

3 Odredbe prava Unije koje se primjenjuju na činjenično stanje u glavnom postupku sadržane su u Uredbi br. 2200/96 i Uredbi br. 1432/2003. Uredba br. 2200/96 bila je ukinuta i zamijenjena [Uredbom Vijeća (EZ) br. 361/2008 od 14. travnja 2008. kojom se mijenja Uredba (EZ) br. 1234/2007 o utvrđivanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i o posebnim odredbama za određene poljoprivredne proizvode (Jedinstvena uredba o ZOT-u) (SL L 121, str. 1.). Uredba br. 1432/2003 ukinuta je i zamijenjena Uredbom Komisije (EZ) br. 1580/2007 od 21. prosinca 2007. koja se odnosi na načine provedbe uredaba Vijeća u sektoru voća i povrća br. 2200/96, (EZ) br. 2201/96 i (EZ) br. 1182/2007] (SL L 350, str. 1.) [neslužbeni prijevod], koja je i sama ukinuta i zamijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 543/2011 od 7. lipnja 2011. o utvrđivanju detaljnih pravila za primjenu Uredbe Vijeća (EZ) br. 1234/2007 za sektore voća i povrća te prerađevina voća i povrća (SL L 157, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 24., str. 186.).

4 Članak 11. Uredbe br. 2200/96 propisuje:

„U smislu ove Uredbe, ’organizacija proizvođača’ označava svaku pravnu osobu:

a) koja je osnovana na vlastitu inicijativu uzgajivača sljedećih kategorija proizvoda navedenih u članku 1. stavku 2.:
   i) voća i povrća;
   ii) voća;
   iii) povrća;
   iv) proizvoda namijenjenih preradi;
   v) agruma;
   vi) orašastog voća;
   vii) gljiva;

b) koja posebno ima za cilj:
   1) osiguravanje da se proizvodnja planira i prilagođava potražnji, posebno s obzirom na kakvoću i količinu;
   2) promicanje koncentracije ponude i plasman proizvoda koje su proizveli njezini članovi;
   3) smanjenje proizvodnih troškova i stabiliziranje proizvođačkih cijena;

4) promicanje uporabe postupaka uzgoja, proizvodnih postupaka i za okoliš prihvatljivog gospodarenja otpadom, posebno kako bi se zaštitila kakvoća vode, tla i krajolika i očuvala i/ili potaknula biološka raznolikost;

c) čiji statut posebice obvezuje članove proizvođače da:
1) primjenjuju pravila koja je usvojila organizacija proizvođača, a koja se odnose na izvješćivanje o proizvodnji, samu proizvodnju, plasman i zaštitu okoliša;
2) pripadaju samo jednoj organizaciji proizvođača iz točke (a) s obzirom na proizvodnju jedne od kategorija proizvoda navedenih u točki (a) od strane predmetnog gospodarstva;
3) cijelu svoju proizvodnju plasiraju putem organizacije proizvođača.

[…]
4) pružaju podatke koje organizacija proizvođača zahtijeva u statističke svrhe, posebno o površinama uzgoja, ubranim količinama, urodu i izravnoj prodaji;
5) plaćaju financijske doprinose predviđene statutom u svrhu uspostavljanja i održavanja operativnog fonda predviđenog člankom 15.;

d) čiji statut predviđa odredbe koje se odnose na:
1) postupke za određivanje, usvajanje i izmjenu pravila koja se navode u točki (c) podtočki (1);
2) obvezu financijskog doprinosa članova potrebnog za financiranje organizacije proizvođača;
3) pravila koja članovima proizvođačima omogućuju da na demokratski način nadziru svoju organizaciju i njezine odluke;
4) sankcije za kršenje obveza predviđenih statutom, posebno za neplaćanje financijskog doprinosa, te za kršenje pravila koja je donijela organizacija proizvođača;
5) pravila o primanju novih članova, posebno najmanje razdoblje članstva;
6) računovodstvena i proračunska pravila potrebna za djelovanje organizacije;

i

e) koju je u skladu s uvjetima iz stavka 2. priznala odnosna država članica.

2. Države članice priznaju kao organizacije proizvođača u smislu ove Uredbe sve skupine proizvođača koje podnesu zahtjev za takvim priznanjem pod uvjetom da:

a) ispunjavaju uvjete određene u stavku 1. i pruže odgovarajuće dokaze, uključujući dokaz da imaju minimalan broj članova i pokrivaju minimalan obujam utržive proizvodnje, pri čemu se te minimalne vrijednosti utvrđuju u skladu s postupkom određenim u članku 48.;

b) postoji dovoljno dokaza da mogu zadovoljavajuće obavljati svoju djelatnost, i s obzirom na vrijeme i s obzirom na učinkovitost;

c) svojim članovima učinkovito omogućuju dobivanje tehničke pomoći u korištenju za okoliš prihvatljivih postupaka uzgoja;

d) svojim članovima, s jedne strane, učinkovito pružaju tehnička sredstva za skladištenje, pakiranje i plasman njihovih proizvoda i, s druge strane, osiguraju pravilno trgovačko, računovodstveno i proračunsko upravljanje svojih djelatnosti.

[…]” [neslužbeni prijevod]

5 Članak 15. Uredbe br. 2200/96 uređivao je uvjete pod kojima se dodjeljivala financijska pomoć Zajednice organizacijama proizvođača koji su uspostavili operativni fond. Članak 48. te uredbe davao je ovlast Europskoj komisiji da razradi načine primjene navedene uredbe. U tom pogledu, uredba Komisije koja se primjenjuje na činjenice u glavnom postupku bila je Uredba br. 1432/2003.

6 Članak 6. Uredbe br. 1432/2003 predviđa:

„1. Države članice zadovoljavaju se time da organizacije proizvođača raspolažu neophodnim osobljem, infrastrukturom i opremom za ostvarenje ciljeva utvrđenih člankom 11. Uredbe […] br. 2200/96 i time osiguravaju svoje osnovno funkcioniranje, a posebno:

— poznavanje proizvodnje svojih članova,

— razvrstavanje, skladištenje i pakiranje proizvoda svojih članova,

— trgovačko i proračunsko upravljanje,

— centralizirano knjigovodstvo i sustav fakturiranja.

2. Države članice određuju uvjete pod kojima organizacija proizvođača može povjeriti provedbu zadataka navedenih u članku 11. Uredbe […] br. 2200/96 trećoj osobi.” [neslužbeni prijevod]

7 U tom pogledu, potrebno je napomenuti kako Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske nije usvojila odredbe kojima se utvrđuju uvjeti pod kojima organizacija proizvođača može povjeriti trećoj osobi provedbu zadataka navedenih u članku 11. Uredbe br. 2200/96.

Glavni postupak i prethodna pitanja

8 Krajem 2003. godine Fruition je zatražio od britanskih nadležnih tijela da ga se prizna kao organizaciju proizvođača u kategoriji „sve miješano voće”. U svom zahtjevu za priznavanje statusa organizacije proizvođača Fruition je posebno naveo sljedeće podatke koji se odnose na strukturu, postupak donošenja odluka i djelatnosti:

„[Fruition] nema ni matičnu tvrtku ni tvrtke kćeri, već je sklopilo tržišni sporazum s Northcourt Group Ltd [u daljnjem tekstu: Northcourt], društvom u kojem su većina članova (ali ne svi) isti kao i u [Fruitionu]. [Northcourt] je kao trgovačkog zastupnika koristio društvo Worldwide Fruit [u daljnjem tekstu: WWF], u kojem ima 20 % udjela. Zaposlenici službe za marketing, tehničke službe, službe osiguranja kvalitete, informatičke službe, službe za planiranje i administrativne službe WWF-a pružaju usluge [Fruitionu].

[…]

Odluke koje se odnose na tekuće poslove donosi upravni odbor koji imenuju i biraju članovi. […] Pravo glasa članova odbora određuje se s obzirom na proizvodni kapacitet članova [Fruitiona], ali ne može prijeći više od 10 % od ukupnoga po članu.

[…]

Planove skladištenja, pakiranja i stavljanja na tržište utvrđuje osoblje WWF-a, a odobravaju [Northcourt] i [Fruition]. Službe skladištenja i pakiranja za više od 100 članova [Fruitiona] osigurane su putem trideset lokacija skladišta i 10 lokacija za pakiranje, koje su sve u vlasništvu pojedinačnih članova […]

[…]

[Fruition] ne posjeduje zemljišta ili nekretnine - sve aktivnosti skladištenja i pakiranja odvijaju se na lokacijama članova […]. [Fruition] je pribavio za te lokacije određenu opremu za pakiranje kao i uređaje za poboljšanje skladištenja […]”

9 Slijedom toga zahtjeva za priznavanje statusa, nadležna britanska tijela provela su očevid lokacije Fruitiona. Izrađeno je izvješće o pregledu u kojem je zabilježeno postojanje tržišnog sporazuma s društvom kako bi se mogle koristiti usluge WWF-a te kako Fruition ima samo dvoje zaposlenih, osobu odgovornu za administraciju i njenog osobnog pomoćnika, koji su zaposleni s nepunim radnim vremenom.

10 U prosincu 2003. nadležna tijela su na temelju Uredbe br. 2200/96 priznala Fruitionu status organizacije proizvođača. Slijedom navedenog, Fruition je mogao ishoditi potporu Zajednice koju je zahtijevao i kojom su upravljala nadležna tijela, a koju je ona dodjeljivala samo proizvođačima koji su se grupirali u organizacije proizvođača.

11 Ista tijela su u 2004. i 2005. izradila dva nova izvješća o pregledu u kojima je naznačeno da organizacija proizvođača Fruition posluje zadovoljavajuće.

12 Odlukom od 10. srpnja 2006. Ministar je ukinuo status organizacije proizvođača Fruitionu iz razloga, posebno, što su funkcije poslovanja koje su trebale biti odgovornost samog Fruitiona bile skoro potpuno izdvojene i što, k tome, Fruition nije mogao predočiti dostatne dokaze da je kontrolirao te izdvojene funkcije. Ova odluka uslijedila je nakon što je Komisija provela reviziju koja je utvrdila da više britanskih organizacija proizvođača, uključujući i Fruition, ne zadovoljava uvjete za priznavanje statusa propisane Uredbom br. 2200/96. Komisija je, osobito, što se tiče Fruitiona, u biti, zaključila kako slijedi:

„101 član društva [Fruition] ima u vlasništvu skoro sve udjele u društvu [Northcourt]. To društvo samo ima 50 % udjela u vlasništvu društva [WWF]. Preostalih 50 % ima društvo koje pripada poljoprivrednim proizvođačima s Novog Zelanda. Ne postoji nikakav sporazum između toga društva i [Fruitiona].

WWF plasira skoro cjelokupnu proizvodnju [Fruitiona] na tržište. WWF je jednako zadužen za organizaciju prijevoza, razvrstavanje, pakiranje i osiguranje kvalitete proizvoda te posebno za kontrolu cjelokupne proizvodnje za račun [Fruitiona]. Tehničke službe i izdavanje računa također osigurava društvo WWF. Te se usluge naplaćuju od [Fruitiona] u iznosu od otprilike 150.000 [funti sterlinga (GBP)]. Razvidno je da je WWF u središtu organizacije i da stvarno provodi sve aktivnosti koje bi organizacija proizvođača normalno sama trebala provoditi.

Službe Komisije smatraju da [Fruition] ne ispunjava uvjete koji se traže za priznavanje statusa, jer sve aktivnosti provodi WWF, iako ga Fruition nije u tu svrhu posebno ovlastio. Osim tog pitanja ostaje i problem strukture, u smislu da proizvođači povezani s Fruitionom nemaju većinu glasova koja bi im omogućila utjecaj na odluke WWF-a, što je suprotno članku 11. stavku 1. točki (d) podtočki 3. Uredbe br. 2200/96.”

13 Dopisom od 7. travnja 2008. Ministar je potvrdio svoju odluku o ukidanju od 10. srpnja 2006., odbijajući pritom Fruitionovu žalbu u okviru upravnog postupka interno primjenjivog u Ujedinjenoj Kraljevini.

14 Dana 2. srpnja 2008. Fruition je podnio tužbu za nadzor zakonitosti navedene odluke pred sudom koji je uputio zahtjev. Kao osnovu svoje tužbe, Fruition osporava da Uredba br. 2200/96 zahtijeva od organizacije proizvođača provedbu kontrole nad aktivnostima koje je on izdvojio iz poslovanja, i prema tome ostaje pri stavu da je u sporu u glavnom postupku ispunjavao sve uvjete koje ta uredba navodi.

15 Nakon što je saslušao stranke i ispitao dokaze koje su mu one predočile, sud koji je uputio zahtjev utvrdio je, među ostalim, sljedeće činjenično stanje.

16 Što se tiče ugovornog odnosa između Fruitiona i Northcourta, sud koji je uputio zahtjev istaknuo je da je postojao nacrt tržišnog sporazuma iz siječnja 2004., koji nikad nije stupio na snagu, a koji je predviđao da se organizacija proizvođača koja ispunjava uvjete iz Uredbe br. 2200/96 koristi pod isključivom kontrolom Northcourta. U nedostatku formalnog pisanog sporazuma sud koji je uputio zahtjev zaključio je da se stvarna ugovorna veza između Fruitiona i Northcourta treba utvrditi na temelju transakcija zaključenih između oba subjekta. Navedeni sud je također istaknuo kako ne postoji nikakav pisani formalni akt između Fruitiona i WWF-a.

17 Kad je riječ o odnosu između Northcourta i WWF-a, sud koji je uputio zahtjev utvrdio je da je 2000. bio sklopljen sporazum koji je omogućavao WWF-u da kontrolira Fruition na isti način kako je i nacrt iz 2004. predviđao kontrolu Fruitiona od strane Northcourta.

18 Sud koji je uputio zahtjev je, nadalje, primijetio da je Nortcourt bio, u praksi, obvezan slijediti upute koje mu je davao Fruition, s obzirom na to da su članovi Fruitiona držali 93 % udjela u Northcourtu i svi njegovi članovi uprave bili su i članovi Fruitiona. Sud je također utvrdio da je Northcourt kontrolirao, u svom dijelu, odluke WWF-a, s obzirom na to da je bilo poznato da je, na dan odluke o ukidanju priznanja, držao 50 % udjela u WWF-u, a ne 20 %, kako je bilo navedeno u Fruitionovom zahtjevu za priznavanje i kako su odluke donošene jednoglasno. Također, taj sud je istaknuo kako nema nikakvog dokaza da su Northcourt ili WWF prihvatili putem ugovora da im Fruition daje upute, i da takav iskaz volje, prema sudu, ne proizlazi ni iz pisanog sporazuma ni iz obrazloženja sadržanog u ikojem dokumentu u sudskom spisu.

19 Sud koji je uputio zahtjev konačno je smatrao da je veza koja povezuje, s jedne strane, Fruition i, s druge strane, Northcourt i WWF bila takva da su se aktivnosti između tih entiteta provodile na osnovi konsenzusa i kako je po svoj prilici bilo uzajamnih ustupaka. Taj sud je istaknuo da je zadnje navedeno društvo prihvaćalo odluke Fruitiona, čak i kad su se te odluke mogle smatrati suprotnima njegovim poslovnim interesima na tržištu. Ukratko, s obzirom na ispreplitanje udjela - Fruition ima 93 % udjela u Northcourtu, koji ima 50 % udjela u WWF-u - stranke su, prema tome sudu, nastupale na temelju konsenzusa, što ne mora očito značiti da je Fruition u svakom slučaju mogao nametnuti svoja stajališta.

20 Na temelju utvrđenih činjenica, sud koji je uputio zahtjev smatrao je da se pitanje koje se postavlja u glavnom postupku u pogledu prava Unije odnosi, u biti, na utvrđivanje zahtijeva li Uredba br. 2200/96 implicitno da organizacija proizvođača daje upute vanjskim pružateljima usluga u okviru ugovornog odnosa ili je, naprotiv, dostatno da međuovisnost kapitala tih subjekata omogućuje djelovanje na temelju konsenzusa. Sud je ocijenio uvjerljivim argument Ministra prema kojemu je povrijeđen članak 11. te uredbe kada organizacija proizvođača prenese svoje cjelokupno upravljanje, uključujući i nadzor nad tim upravljanjem, vanjskom subjektu, ali nalazi teškim utvrditi u kojoj mjeri i na koji način treba održati kontrolu i zadovoljava li međuovisnost udjela u kapitalu, u sporu u glavnom postupku, zahtjeve prava Unije.

21 U tim okolnostima High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (upravni sud) odlučio je prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1) U slučaju da:
   a) je država članica prihvatila priznati pravnu osobu kao organizaciju proizvođača u smislu članka 11. Uredbe br. 2200/96;
   b) su ciljevi i statut pravne osobe zadovoljili zahtjeve iz članka 11. Uredbe br. 2200/96;
   c) su proizvođači povezani s pravnom osobom primili sve usluge koje im organizacija proizvođača normalno treba pružiti sukladno članku 11. Uredbe br. 2200/96; i
   d) je pravna osoba znatan dio tih usluga pružila putem ugovornih suradnika,

treba li članak 11. Uredbe br. 2200/96 tumačiti, poštujući načelo pravne sigurnosti, u smislu da pravna osoba mora provoditi određeni stupanj kontrole u pogledu ugovornih suradnika?

2) U slučaju pozitivnog odgovora na prvo pitanje, koji stupanj kontrole zahtijeva članak 11. Uredbe br. 2200/96?

3) Posebno, može li se smatrati da je pravna osoba imala određeni stupanj kontrole koji eventualno zahtijeva članak 11. Uredbe br. 2200/96 ako
   a) su ugovorni suradnici bili

      — društvo u kojem su 93 % udjela imali članovi pravne osobe i

      — društvo u kojem je 50 % udjela imalo prvo društvo i čiji je statut određivao da se odluke donose jednoglasno;
   b) nijedno od društava nije imalo ugovornu obvezu primati upute od pravne osobe vezane uz odnosne aktivnosti, ali
   c) su zbog navedene preraspodjele kapitala pravna osoba i ugovorni suradnici djelovali na temelju konsenzusa?

4) Je li za davanje odgovora na gore navedena pitanja bitno da
   a) je članak 6. stavak 2. Uredbe [br. 1432/03] izričito propisao da u mjerodavno vrijeme države članice [moraju utvrditi] uvjete pod kojima organizacija proizvođača može povjeriti trećim osobama provedbu svojih zadataka i da
   b) država članica navedena u [prvom] pitanju [...] nije utvrdila te uvjete u mjerodavno vrijeme?

O prethodnim pitanjima

22 Svojim pitanjima, koja je potrebno ispitati zajedno, sud koji je uputio zahtjev pita, u biti, treba li članak 11. Uredbe br. 2200/96 tumačiti u smislu da, kako bi se mogli zadovoljiti uvjeti za priznavanje navedeni u toj odredbi, organizacija proizvođača, nakon što je povjerila provedbu aktivnosti bitnih za njeno priznavanje na temelju navedene odredbe trećim osobama, mora zadržati kontrolu nad provedbom tih aktivnosti, i ako mora, do koje mjere ta kontrola treba dosezati.

23 Prvenstveno treba istaknuti da se nijedna odredba te uredbe ne protivi izdvajanju aktivnosti predviđenih člankom 11. te uredbe.

24 U tom pogledu, potrebno je istaknuti da uvodna izjava 7. Uredbe br. 1432/2203 predviđa mogućnost da organizacija proizvođača koja nije u mogućnosti ostvariti sve svoje aktivnosti izravno, na učinkovit način, a članak 6. stavak 2. te uredbe predviđa izričito mogućnost da organizacija proizvođača povjeri trećim osobama provedbu zadataka iz članka 11.

25 Međutim, takvo izdvajanje ne može ni u jednom slučaju dopustiti organizacijama proizvođača da zanemare uvjete koje moraju ispunjavati da bi bili priznati, poput onih iz članka 11. Uredbe br. 2200/96. Naime, kao što proizlazi iz tog članka, države članice priznaju kao organizacije proizvođača u smislu te uredbe one koji odgovaraju uvjetima za priznanje iz prvih dvaju stavaka navedenog članka. Jedan od uvjeta navedenih u stavku 2. točki (b) istog članka nameće organizacijama obvezu da pruže dostatan dokaz da mogu zadovoljavajuće obavljati svoju djelatnost, i s obzirom na trajanje i s obzirom na učinkovitost svojih aktivnosti.

26 Zahtijevajući da budu priznate kao organizacije proizvođača u smislu navedene uredbe, organizacije se obvezuju, naime, na poštovanje propisanih uvjeta tijekom cijelog razdoblja priznanja te se obvezuju učinkovito provoditi bitne aktivnosti na koje ih obvezuje članak 11. iste uredbe. Stoga je neophodno da radi održavanja njihovog statusa organizacije proizvođača, iako priznate, nastave ispunjavati sve uvjete za priznavanje tijekom toga razdoblja i, posebno, da osiguraju učinkovitu provedbu svojih aktivnosti.

27 Ako organizacija proizvođača povjeri trećim osobama provedbu, posve samostalno i bez kontrole, bitnih aktivnosti, ona neće biti u mogućnosti posvetiti trajnu brigu ispunjavanju uvjeta za priznavanje navedenih u članku 11., među kojima je jedan od uvjeta da stalno jamče učinkovitu provedbu svojih aktivnosti.

28 Što se tiče razine kontrole koju zahtijeva Uredba br. 2200/96 kada je organizacija proizvođača povjerila trećim osobama provedbu aktivnosti bitnih za priznavanje na temelju članka 11. te uredbe, potrebno je istaknuti da, s obzirom na to da je ta organizacija dužna posvetiti trajnu brigu ispunjavanju uvjeta za priznavanje, jedan od kojih je da stalno jamče učinkovitu provedbu svojih aktivnosti, zahtjev kontrole neće biti zadovoljen osim ako ta kontrola ne dopusti dotičnoj organizaciji pravovremenu i prisilnu intervenciju u te aktivnosti.

29 Takav zahtjev za kontrolu ispunjen je ako ugovorni odnos dopušta dotičnoj organizaciji proizvođača da zadrži odgovornost nad provođenjem izdvojenih aktivnosti kao i kontrolu nad ukupnim upravljanjem, na način da zadrži, na kraju, ovlast kontrole i, prema potrebi, pravovremene intervencije u te aktivnosti tijekom cjelokupnog trajanja ugovora.

30 U tom pogledu, sama praksa koja se sastoji od toga da se odluke donose konsenzusom između organizacije proizvođača i trećih osoba koje je opslužuju ne jamči da je zahtjev kontrole ispunjen.

31 Međutim, s obzirom na to da je riječ o ispitivanju katkad kompleksnih činjeničnih i pravnih situacija, na nadležnom nacionalnom sudu je da provjeri, u svakom pojedinom slučaju i uzimajući u obzir sve bitne okolnosti slučaja, uključujući i prirodu i obujam izdvojenih aktivnosti, je li organizacija proizvođača zadržala kontrolu koju zahtijeva članak 11. Uredbe br. 2200/96.

32 Slijedom navedenog, iz prethodnih razmatranja proizlazi da članak 11. Uredbe br. 2200/96 treba tumačiti u smislu da, kako bi se zadovoljili uvjeti za priznavanje navedeni u toj odredbi, organizacija proizvođača koja je povjerila trećim osobama provedbu aktivnosti bitnih za priznavanje svoga statusa na temelju navedene odredbe, mora sklopiti takav ugovorni odnos koji će joj omogućiti da zadrži odgovornost za tu aktivnost kao i kontrolu nad ukupnim upravljanjem, na način da će ta organizacija zadržati, na kraju, ovlast kontrole i, prema potrebi, pravovremene intervencije u te aktivnosti tijekom cjelokupnog trajanja ugovora. Na nadležnom nacionalnom sudu je da provjeri, u svakom pojedinom slučaju i uzimajući u obzir sve bitne okolnosti slučaja, uključujući i prirodu i obujam izdvojenih aktivnosti, je li odnosna organizacija proizvođača zadržala takvu kontrolu.

Troškovi

33 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Članak 11. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2200/96 od 28. listopada 1996. o zajedničkom uređenju tržišta voća i povrća, izmijenjene Uredbom Vijeća (EZ) br. 2699/2000 od 4. prosinca 2000., treba tumačiti u smislu da, kako bi se zadovoljili uvjeti za priznavanje navedeni u toj odredbi, organizacija proizvođača koja je povjerila trećim osobama provedbu aktivnosti bitnih za priznavanje svoga statusa na temelju navedene odredbe, mora sklopiti takav ugovorni odnos koji će joj omogućiti da zadrži odgovornost za tu aktivnost kao i kontrolu nad ukupnim upravljanjem na način da će ta organizacija zadržati, na kraju, ovlast kontrole i, prema potrebi, pravovremene intervencije u te aktivnosti tijekom cjelokupnog trajanja ugovora. Na nadležnom nacionalnom

sudu je da provjeri, u svakom pojedinom slučaju i uzimajući u obzir sve bitne okolnosti slučaja, uključujući i prirodu i obujam izdvojenih aktivnosti, je li organizacija proizvođača zadržala takvu kontrolu.

Tajnik Predsjednik